

Sygn. akt	III AUa 624/13
------------------	-----------------------

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Mirosław Szwagierczak (spr.)
	Sędziowie:	SSA Alicja Podczaska SSA Ewa Madera
	Protokolant	st.sekr.sądowy M. Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **10 października 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **I. A.reprezentowanej przez matkę**

M. A.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o rentę rodzinną

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału

w R.

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **22 lutego 2013 r.** sygn. akt **IV U 1315/12**

z m i e n i a zaskarżony wyrok w ten sposób, że o d d a l a odwołanie.

Sygn. akt III AUa 624/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją z 9 lipca 2012 r. odmówił małoletniej I. A. prawa do renty rodzinnej po zmarłym dnia(...)r. ojcu J. A. (ur. (...)).

Na skutek odwołania wnioskodawczyni – działającej przez matkę M. A. – Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał małoletniej I. A. prawo do renty rodzinnej po ojcu J. A. od daty złożenia wniosku.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na ustaleniu, że w dacie śmierci J. A. „był całkowicie niezdolny do pracy i legitymował się okresem składkowym i nieskładkowym przenoszącym 25 lat, a w związku z tym jego niezdolność do pracy nie musiała powstać w okresach szczegółowo wymienionych w art. 57 ust. 1 p. 3 ustawy z 17 XII 1998 r.”. Dodatkowo Sąd powołał się na wyrok Sądu Najwyższego z 24 IV 2008 r. – II UK 235/07 oraz treść art. 65 w zw. z art. 68 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z F.U.S. a także art. 477⁽⁽¹⁴⁾⁾ § 2 kpc.

W apelacji od tego wyroku organ rentowy zarzucił naruszenie art. 57 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 58 ust. 2 i art. 58 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z F.U.S. oraz art. 233 kpc i wniósł o zmianę tegoż wyroku i oddalenie odwołania w całości.

Stanowisko apelanta zasadza się na twierdzeniu, że zmarły J. A. posiadał tylko 26 lat, 4 miesiące i 25 dni łącznego okresu składkowego i nieskładkowego, a w 10 latach przed śmiercią jedynie 4 lata, 2 miesiące i 3 dni.

Przedstawiciel ustawowy małoletniej wnioskodawczyni wniósł o oddalenie apelacji.

Rozpoznając sprawę Sąd Apelacyjny ustalił i rozważył, co następuje:

Zmarły w dniu (...)r. J. A. posiadał 26 lat, 4 miesiące i 5 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 4 lata, 2 miesiące

i 3 dni w ostatnich 10 latach przed śmiercią. Nadto z fachowej, wiarygodnej i niekwestionowanej przez strony opinii biegłego lekarza neurologa jasno i jednoznacznie wynika, że brak dowodów (przedłożonych) wskazujących, że zmarły w dniu (...)r. J. A. „był wcześniej co najmniej częściowo niezdolny do pracy” (v. – opinia k. 12).

Zgodnie z art. 65 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z F.U.S. (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 159, poz. 1227 ze zm.) renta rodzinna przysługuje w razie śmierci osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełnia warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń. Przy ocenie prawa do renty,

w związku z ustaleniem uprawnień do renty rodzinnej, przyjmuje się (fikcja prawna), że osoba zmarła była w chwili śmierci całkowicie niezdolna do pracy (art. 65 ust. 2 e. i r.).

Za ugruntowany w judykaturze należy przyjąć pogląd, że przy wykładni art. 65 w zw. z art. 57 i 58 ustawy o emeryturach i rentach z F.U.S. stwierdza się, iż renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który udowodnił wymagany ustawą łączny okres składkowy i nieskładkowy, bez potrzeby wykazywania przewidzianego w art. 58 ust. 2 tej ustawy pięcioletniego okresu składkowego i nieskładkowego przypadającego w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy (tak: m. in. w uchwale (7) SN z 23.03.2006 – I UZP 5/05 czy w wyroku z 24.04.2008 r. – II UK 235/07).

Inaczej mówiąc; przy ubieganiu się przez I. A. o prawo do renty rodzinnej możliwe jest przyjęcie, że został spełniony warunek pięciolecia w ciągu ostatniego dziesięciolecia do przyznania renty jej ojcu.

Niekwestyjne jednak w sprawie jest to, że zmarły J. A. legitymował się łącznym okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym 26 lat, 4 miesiące i 25 dni.

Dodany, z dniem 23 września 2011 r., przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28.07.2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 187, poz. 1112) ust. 4 art. 58 ustawy emerytalno – rentowej wprowadza dla mężczyzn co najmniej 30 letni okres ubezpieczenia. Z dotychczas zebranego materiału dowodowego wynika, że J. A. w dacie śmierci nie spełniał tego ustawowego wymogu. Nie nabył więc prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W świetle powyższego trzeba przypomnieć, że prawo I. A. do renty rodzinnej byłoby prawem pochodnym - w stosunku do uprawnień J. A. do renty z tytułu niezdolności do pracy, a zatem brak jego uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy pociąga za sobą również brak uprawnień jego córki I. do renty rodzinnej po nim; ponieważ świadczenie to nie jest świadczeniem przyznawanym z uwagi na potrzeby, nawet najbardziej uzasadnione, uprawnionego członka rodziny zmarłego ale jest świadczeniem zależnym od okresów opłacania składek na ubezpieczenie społeczne (art. 65 e. i r.).

Z przytoczonych motywów zarzuty apelacji organu rentowego zasługują na uwzględnienie i skutkują zmianą zaskarżonego wyroku oraz oddaleniem odwołania – po myśli art. 386 § 1 kpc.

Reasumując orzeczono jak w sentencji.